

Suudelda Katit

"Tõhtuleht" 5. 6. 1992
• Suve-eelne suvehari muusikateatrit •

Käitusin üleile Linnahallis täiesti ebaviisakalt – püüdsin avaldada vilistades poolehoidu stiilsetest koomikutest gangsteripaarile. Aga kui karjas pole käinud, ragulkaga lasknud ega isegi mitte kunstilist vilistamist õppinud, siis ei kuule su vihinat keegi, kuigi ometi sooviksid väljendada mingilgi moel, et keegi on kallutanud meeli vallutava vaimustuse poole. Hajub ju harilik aplaus ses avaruses õhku ja seda ei kuule nad (Peeter O ja , Rostislav Gurjev) ammuigi.

Valisin sissejuhatuseks hiiliva ümbernurgakäigu, et mitte kirjutada omalt poolt sõnagi Tõnu K a r g i s t . Hiiglapikad memuaarid loendamatu telt asjaosalistelt tulevad ju niikiinii: sellest, kuidas Tõnu Kargist sai staar Cole Porter'i muusikalis "Suudle mind, Kate" Estonia Teatri lavastuses Linnahallis 5.–8. juunini 1992.

1948. aastast pärit muusikali on lavastanud Neeme K u n i n g a s , dirigent on Tarmo L e i n a t a m m , kunstnik Lena L u n d s t r ö m (Rootsi), kostüümikunstnikud Ivo N i k k o l o ja Riina V a n h a n e n , korograaf Jeanne Y a s k o (USA), koormeister Anne D o r b e k , kontsertmeister Ülla M i l l i s t f e r .

Tõnu Kark on Frederic Graham (ja Petruccio) ning Lilli Vanessi (ja Katharina) on mõistagi Helgi S a l l o . Rollid on Katrin K a r i s m a l (Lois Lane ja Bianca), Tõnu K i l g a s e l (Bill Calhoun ja Lucentio), Villu V a l d m a a l (Fredriitaja Paul), Ivo L i n n a l j a väga paljudel teistel väga andekatel inimestel.

Peaproovi jälgimine tekitas tuju, mida ei peeta vist eestlasele iseloomulikuks: oli heameel sellest, et ligimete käsi käib hästi.

Teatri kirjandusala juhataja Mare P õ l d m ä e peatas mind ukstel: tema juhatab reporterile kätte inimese, kes räägib, kuidas ta Tõnu Karki laulma õpetas. Kontsertmeister Ülla Millistfer kinnitas: Tõnu Kark oli väga armastanud proovi. Kontsertmeistriga

oli ta hakanud tööle teistest varem – kui eestlased veel Karlsruhe olid. Olnud eriti usin ning mõistnud seda, mida kutselisel lauljad alati nii väga ei mõistagi: laulda tuleb mitte vokaaali, vaid mõtet. Tõnu Kark oli võtnud oma laulmist linti, nii ükski kui saatega, kuulanud ja õppinud. Tema meelest olevat laulmine üks ilus asi. Ja laulmisel peab olema elav hingus sees. Tema poolest võinuks proove olla rohkem ja pikemaidki, aga üle kahe tunni päevas ei jaksanud kontsertmeister ise. Ülla Millistfer ütles: ja nüüd pole vigagi ja pärast esietendust hakkab ma vist nutma.

Uksele jõudis Tõnu Kilgas, kes lisas: Ülla Millistfer oli inimene, kes tegi kogu selle asja valmis. See polnud mõeldud, et lavastajalt loorbereid võtta (lavastaja saab neid niikiinii), vaid selleks, et teatrikaugem inimene oskaks teinekord mõista kavalehe nimeloetelu sisu. Kontsertmeister töötas ju üksi kõikide solistidega.

Veel märkis Tõnu Kilgas: kahju, et projekt ei teostunud täielikult sellisena, nagu Neeme Kuningas oli esialgu soovitud. Lavastaja oli mõelnud

teha seda tükki spetsiaalselt palgatud, mitte puht teatriorkestriga, ning tollele orkestrile tulnuks maksta ka väärilist tasu. Ei õnnestunud, polnud raha. Teatriorkestri koosseis aga oli muutunud ka proovide käigus: orkestrant saanud oma partii Tarmo Leinatamme juures enam-vähem selgeks, kui juba putkab ta esinema Soome ja järgmises proovis istub ta kohal asendaja, kellega peab alustama otsast. Orkestriproove polnud niigi just palju. Kõik see teeb elu keerulisemaks ka kutselistel lauljatel, rääkimata draamanäitlejast, kellel orkestrikogemus seni üldse oli puudunud, aga kellelt publik kõigist telgitagustest hoolimata ainult täistabamust ootab.

Saabus Katrin Karisma: alles nüüd hakkab Estonia Teater muusikale tegema, sest nüüd on meil mikrofonid, kaheksa mikrofonid! See annab liikumise – ja olemisvabadust lauljatele ning ka publiku poolele istuja kogeb, et Linnahall võib tõesti olla koht, kus saab muusikat kuulata. Tõsi, Tõnu Kilgas väidab: Broadwayl on ka igal kooriliikmel mikrofon.

Vaevalt on kõnealune esitus kõiges täiuslik. Mulle jäi mulje, et lavastusel on haaret. Enne õiget aega, s.t. esietendust ennast, ei tohi keegi midagi põhjapanevat öelda. See on etendus, mis elab ja muutub, oli muutunud eilsekski.

HELLE KULO

Valdek Salu foto

Bill Calhoun (või Lucentio) – TÕNU KILGAS, Lois Lane (või Bianca) – KATRIN KARISMA, Cremlino – MATTI VAIKMAA.